

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

**nr. 6562 van 15 februari 2011
in de zaak A. 198.800/XIV-32.751**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Freddy Landuyt
kantoor houdend te 8730 Beernem
Bloemendalestraat 147
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 51.980 van 29 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 januari 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar de verzoeker op algemene wijze stelt dat hij tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal “duidelijke voorbeelden heeft aangehaald van zijn stelling” als zou hij een gegronde vrees voor vervolging koesteren, bevestigt hij zijn eigen standpunt

en vraagt hij een nieuwe beoordeling ten gronde. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Bovendien gaat de verzoeker voorbij aan de concrete elementen op grond waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de kritiek van de verzoeker verwerpt. Ten slotte zijn het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het eerste middel is derhalve kennelijk niet-ontvankelijk, minstens kennelijk ongegrond.

In het tweede middel bevestigt de verzoeker zijn standpunt als zouden de aangehaalde socio-culturele problemen wel verband houden met de criteria uit artikel 48/4, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en als zou er minstens een reëel risico op ernstige schade bij een gedwongen terugkeer bestaan. Hierbij herhaalt de verzoeker slechts zijn middel tegen de aanvankelijk bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch hij gaat voorbij aan de motieven van het bestreden arrest. Ook wat dit betreft is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om zelf in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijftien februari tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.